

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ: 'Επί τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου, ἀριθ. 39.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΕΤΟΣ I' — ΑΡΙΘ. 474

ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΑ

Η ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΤΟ ΠΤΩΧΟΚΟΜΕΙΟΝ ὑπὸ Σπυρίδωνος Παγανέλη. ΔΙΠΛΟΥΝ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑ διήγημα Hermann Lingg. ΜΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΣ ΓΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΟΥΛΗΣ. ΥΓΙΕΝΗ ΤΗΣ ΚΑΛΑΘΟΝΗΣ. ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΙ ΣΒΕΦΕΙΣ. ΣΥΜΒΙΩΣΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΑ

«Ελληνική γεωργία». Ὑπὸ τὸν τίτλον τούτον ἤρξατο ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ παρ' ἡμῖν γνωστοῦ ἐπιστήμονος γεωπόνου κ. Παναγιώτου Γενναίου μηνιαίον περιοδικὸν σύγγραμμα, οὗ τὸ πρῶτον φύλλον ἔχομεν ὑπ' ὄψιν. Τὸν σκοπὸν τοῦ δημοσιεύματος τούτου ἡ ἐκδότις αὐτοῦ ἐκτίθεισιν συνοπτικῶς ἐν τῷ προσαποσώμῳ προλόγῳ, ἐν ἐνομίσει μὲν ἐπιναγκῆς νὰ παραθέσωμεν ὀλιγόληρον, ἔχοντα ὡς εἴη: « Ὡς ἐναντιόρρητον οὐ μὲν' ἔλα τὰ ἐπὶ πολλὰ ἔτη γραφόμενα, λεγόμενα καὶ ἐνεργούμενα ὑπὲρ τῆς γεωργίας, ὀλίγιστα ἰδοκίμησάν, ἐλάχιστα δὲ ἐκ τῶν δοκιμασθέντων ἐπέτυχον. Τίς δὲ ὁ λόγος τῆς ἀποτυχίας; Ἰδοὺ εἰς τῶν κυρίων σκοπῶν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος περιοδικοῦ συγγραμματος. Ὁ ἑστέρης, πρὶν ἢ προῆλθῆναι τὴν θεραπείαν τοῦ ἀσθενοῦς, ἀναζητεῖ τὰ αἴτια τῆς νόσου, διαγιγνώσκει αὐτήν. Οὕτω καὶ ἡμεῖς ὅ' ἀναζητήσωμεν τοὺς λόγους, ἕνεκα τῶν ὁποίων μετὰ πενηντηκονταετίης προσπάθειαι καὶ δαπάναι πρὸς βελτίωσιν τῶν μεθόδων τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς τῶν ἰστίδων ἔσπερον ἐπιτυχεῖ καὶ κινήτηρ αὐτοῦ εἶνε ὁ βούς, τὸ γλυκύος κατὰ τὰ ἔτη ἀφθόνου παραγωγῆς γίνεταί, οἷον καὶ χρέας φέρομεν ἔξωθεν, βόμβρακ προμηθευόμεθα ἔξωθεν, τὰ μεταξόθεν κερίας δι' Ἑλλάδα ἴλης κλείονται, τὰ δάση κλιόνται, οἱ συνιστάμενοι σποροτροπικὰ σταθμὰ καὶ αἱ γεωργικαὶ σχολαὶ ἀποτυγχάνουσιν, ὅ' Ἑλλήν γεωργὸς ἐτακολουθεῖ ἔχων τὴν κάππαν του ἀντὶ μόνου κελύμματος, στρομνῆς καὶ ἐνεακίμου κατοικίας. Τὰ αἴτια τῆς καταστάσεως ταύτης τῆς ἡμετέρας γεωργίας, τοῦ μόνου ἡμῶν παραγωγικοῦ πλοῦτου, ὅθ' ἐρευνηθῶσι λεπτομερῶς καὶ ἐπιστημῶν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Γεωργίᾳ. Ἀλλὰ ταῦτα δὲν εἶνε τὰ μόνον ζητήματα, τὰ ὁποῖα ὅ' ἀπασχολήσωσιν ἡμᾶς. Τῇ συνεργασίᾳ πολλῶν συναδέλφων καὶ ἀνδρῶν ἐγνωσμένης εἰδικότητος καὶ ἀξίας καὶ τῇ βοήθειᾳ πλουσίας γεωργικῆς βιβλιοθήκης καὶ τῶν ἀρίστων γεωργικῶν περιοδικῶν συγγραμμάτων δὲ πραγματευόμεθα, ἐν ἀσχίᾳ πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, πάντα κλάδον τῆς γεωργίας οἷον τὴν κυρίως γεωργίαν, τὴν κτηνοτροφίαν, τὴν σποροτροφίαν, τὴν δένδροκομίαν, τὴν κηπουρικὴν, τὴν ἀμπελοποιίαν, τὴν δασοκομίαν, τὴν παθολογίαν τῶν φυτῶν, τὰς διαφόρους γεωργικὰς βιομηχανίας κτλ. »

Τὰ περιεχόμενα τοῦ πρώτου τούτου φυλλοῦ ἀναγράφομεν ἑνταῦθα ὡς ἔπειτα: Ἐισαγωγή ὑπὸ Π. Χαλκιοπούλου. — Περὶ τῶν ἀσθενειῶν τοῦ μεταξοσώληκος. — Ἐκθεαὶ τῶν κατὰ τὸ 1884 πεπραγμένων ἐν τῷ δημοσίῳ δένδροκομίῳ ὑπὸ Π. Γενναίου. — Φυλλοθηρική. — Ἐρευναι πρὸς ταχυτέραν καὶ ἀσφαλεστέραν ἀποκτήρασιν τῆς σταφίδος. — Περὶ τῆς διὰ τῆς ἐξαιρέσεως συμποκνώσεως τοῦ γλυκύος καὶ τῶν ὀνίων. — Κρίσις τῶν ἐσπεριδοειδῶν καρπῶν. — Περὶ τῆς βαμβυκαίας τῶν ἐσπεριδοειδῶν ὑπὸ Λεων. Στ. Μπιστή. — Περὶ Βοιγομηρίας τῆς Ἰαχυροστάτης. — Διάφορα. — Εὐχόμεθα ἐκδόμῳ ὑπὲρ τῆς εὐδοκίμιας τοῦ σπουδαίου τούτου δημοσιεύματος, οὕτως κοινωφελέστατος εἶνε ὁ σκοπός, τουτέστιν ἡ προαγωγή καὶ ἐνίσχυσις ζωτικότητος κλάδου τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς. — Ἐδημοσιεύθη ἐν ἰδιαιτέρῳ φυλλάδιῳ ἡ Ἐκθεαὶς τοῦ κ. Γεωργίου Τυπάλου Κοζάνης, Ἐφέρου τοῦ ἐν Ἀθήναις

Ἀμαλίου Ὀρφανοτροφίου τῶν Κορσίων περὶ τῶν πεπραγμένων τῆς εὐδοκίμιας ἐπιτροπῆς ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1883 μέχρι 31 Ὀκτωβρίου 1884, συμπεριλαμβανούσας καὶ τὴν ἐκδοσὶν τῶν ἐπὶ τῶν λογαριασμῶν ἐλεγκτῶν κ. Ν. Π. Δελγιάννη καὶ Β. Κλέσσα. Ἀμφότερα ἀνεγνώσθησαν τὴν 21 Νοεμβρίου 1884 ἐνώπιον τῆς γενικῆς Συνελεύσεως τῆς ἐν Ἀθήναις Φιλανθρωπικῆς Ἐταιρίας τῶν Κυρίων.

Ἐκ τῆς Ἐκθεαὶς τοῦ κ. Ἐφέρου μανθάνομεν ὅτι τὰ εσοδα τοῦ καταστήματος, προστιθεμένου εἰς ταῦτα καὶ τοῦ ὑπολοίπου τοῦ ταμείου τῆς παρελθούσης διαχειρίσεως 1882 — 1883 ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 123,814.06, αἱ δαπάναι δὲ εἰς 106,202.53, καὶ ἔμεινεν ὑπόλοιπον ἐν τῷ ταμείῳ, εἰσπραχθῆσάντων κατὰ τὸ ἔτος 1884 — 1885 δρ. 17,551.54.

Κληροδοτήματα κατὰ τὸ ἔτος ἐγένοντο εἰς τὸ Ἀμαλίειον τῆς μακαρίτιδος Ἐλένης Ἐμμανουήλ Εὐστατίου ἐκ δρ. 500 καὶ τὸ τοῦ ἱερέως Εὐδοκίμου Τιμοθέου, ἐν Ρουμανίᾳ ἀποθιώσαντος, ἐκ δρ. 1,584, ὑπάρχουσι δ' ἐκπρεμῆ καὶ ἄλλα κληροδοτήματα.

Συνεισφοραὶ προσήχθησαν ἐν ἔτῳ δρ. 700.

Ἡ περιουσία τοῦ ἰδιαιτέρου Ταμείου τῶν ἐργαζομένων τῶν ὀρφανῶν, ἐξ ἧς ἀμείβονται τὰ ἐπὶ ἐργάζομενα τὰ καταστήματα καὶ ἀποκαθίσταται εἰς τὴν κοινωμίαν ὀρφανῶν ἀνέχεται εἰς δραχ. 63,992. Τὸ ταμεῖον τοῦτο τῶν ἐργαζομένων, τὸ ὄρισμένον ὅπως συντελεθῆναι εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ὀρφανῶν, εἶνε ἄξιον τῆς ἰδιαιτέρας συμπαιδείας τῶν φιλοφροσῶν.

Κορσίου ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ ὑπάρχουσιν ἤδη 140, ἔτι δὲ 10 ὑπότροφα. Κατὰ τὸ ἔτος εἰσῆλθον μὲν ὀρφανὰ 22, ἐξῆλθον δὲ 19.

Ἄλλα λόγου παρατήρησις εἶνε ὅτι ἀπὸ τριετίας καὶ ἐπέκεινα, ἤτοι ἀπὸ τῆς τυφοειδοῦς ἐπιδημίας τοῦ 1881, δὲν ἀπεβίωσαν ἐν τῷ Ἀμαλίῳ οὐτὲ μίαν κόρη ἢ ἀδελφὸς νόσου, ἀλλ' οἱ ὄλγοι ἔκτοτε ἐπισυμβάντες θνήσκουσι προηλθόν πάντοτε ὑπὸ ἀρρωστειῶν, ἐκ ἔσπερον τὰ ἀτυχεῖ πλοσμάτα ἐν ἑαυτοῖς ἐκ γενετῆς. Ἐν γένει δὲ ἡ ἐπιπράττουσα ἐν τῷ καταστήματι ὑγία εἶνε ἀξιοσημεύτως, ὁραιομένη εἰς τὰς περιστάσεις καὶ συντόνους προσπάθειαι τοῦ ἑφέρου τοῦ καταστήματος.

Περὶ τῶν ἀρρωστῶν εἰς τὴν ὑγιεινὴν τοῦ Ἀμαλίου ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ἐν λόγῳ ἐκθεαὶς τοῦ κ. Τυπάλου ἐδημοσιεύθη εἰς τὸν τελευταῖον φύλλον τῆς Ἐστίας.

Ἐν παρατήρησι τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη τὰ λόγια τῶν δημοδιδασκάλων ἀμφοτέρων τῶν φύλων, οἵτινες εὐδοκίμησαντες ἐν ταῖς κατὰ τὸ 1881, 1883 καὶ 1884 συστάσι κινήσεως τῶν ἀσκήσεων, ἠρώθησαν τῆς ἀξιότητος τοῦ μισθοῦ αὐτῶν κατὰ τὸν ἈΡΠΑ νόμον. Καὶ οἱ μὲν διδάσκαλοι ἀνέχονται εἰς 997, αἱ δὲ διδασκαλίσσαι εἰς 528, ἀμφοτέρους δὲ συγκριτικῶς καὶ ἰκανοὶ μὴ ἐν ὑψηροῦσι. Εἰσὶν ὁμοῦ καὶ οἱ μὴ συγκριτικῶς πρῶτον μὲν αἱ μὴ μετασχόντες τῶν ἀσκήσεων ἢ μὴ εὐδοκίμησαντες ἐν αὐταῖς, δεύτερον δὲ οἱ ἀπὸ τοῦ 1880 ἐκ τῶν διδασκαλῶν τοῦ Κράτους ἀποφοιτῶντες δημοδιδασκαλοὶ τῆς νέας μεθόδου, οἵτινες διὰ νόμου ἐλάμβανον ἔκτοτε καὶ λαμβάνουσι τὸν ἐπιηρημένον τούτων μισθόν, πρὸς ἐν-ὲ τῇ 17 Ἀπριλίου 1884 ψηφισθείς καὶ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1885 λειτουργῶν ἈΡΠΑ νόμος ἀφωμίσει καὶ τὸν μισθὸν τῶν παλαιῶν δημοδιδασκάλων ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Τὸ ἐν Παρισίῳ ἐκδιδόμενον φιλολογικὸν περιοδικὸν « La Revue Générale » τῆς 15 Σεπτεμβρίου 1884 περιέχει ἐκτενῆ ἀνάλυσιν καὶ ἐπικρίσιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ ποιήματος τοῦ κ. Κλέσσου Ραγκαβῆ « Ἡ Θεοδώρα » ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ ἑλληνιστοῦ κ. Ch. Gidel.

Ἐν ταῖς τελευταῖαις φύλλοις τοῦ περιοδικοῦ « Revue Politique et Littéraire » κατεχωρήθη σερὰ σπουδαιότητων ἔκθερον ὑπὸ τοῦ κ. C. Bigot περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐν Γαλλίᾳ μέσης ἐκπαιδεύσεως, ἐν εἰς πολὺ γίνεται λόγος περὶ τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γλώσσης.

Διονυσία ἀναμύεται τὸ τελευταῖον ἔργον τοῦ Δουμά υἱοῦ, ὅπερ πορσεύθη ἐσχάτως ἐν τινὶ τῶν Παρισίων θεάτρων μετὰ μεγάλῃς ἐπιτυχίας. Τὸ νέον τετραπρακτὸν ἔργον

του διαστήματος δραματικού, στερούμενον πολυτελεῖς πλοῦτος καὶ ἀναλύσεως, ἀλλὰ πλήρης δράσεως, κρίνεται ὡς ἐν τῶν καλλίστων αὐτοῦ.

Καθ' ἕνα τὸν αἶμα ἐν Παρίσι εἶδον τὴν ἰδίαν τῆς ἰδρύσεως εἰδούς τινος Πανεπιστημίου πρὸς μόρφωσιν τῶν νεανίδων, οὐκ ἔτι οὐδὲν ἔμειον ὑπῆρχε μέχρι τοῦδε. Ἐπὶ τοῦ παρόντος θέλουσι διδασκασθαι ἐν αὐτῇ τέσσαρα μόνον μαθήματα: φιλολογία, ἱστορία, γεωγραφία καὶ ἀγγλικά.

Κατὰ πρότασιν τοῦ κ. E. Frey, διευθυντοῦ τοῦ Μουσείου τῶν Παρισίων, πρόκειται νὰ συσταθῇ ἐπιτροπὴ πρὸς εὐλόγησιν καὶ ἀρωγὴν τῶν ἐπιστημῶν, οἷα τις παρὰ μελοῦσι τὰ ἐπιπερὴ ἐπαγγέλματα, ὅπως παραδοθῶσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἀνάγκησιν τῶν ἐπιστημονικῶν ἀλλοθίων ἐπ' ἀφαιρέσει πάντων καὶ βλάβῃ μόνον ἐκείτων. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει ἐγκρίνει χρηματικὸν ἐπίδομα, ἀνανευόμενον κατ' ἔτος. Πολλοὶ ἐνταρῆσαν ἤδη πρὸς τοῦτο.

Τὸ μὲγα βραβεῖον, τὸ κληθὲν « βραβεῖον Σχίλλερ », ὅπερ ἰδρύθη ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας, ὅπως ἀπονεμηθῆ εἰς τὸν κρείστων Γερμανικὸν ἄρμα τὸ ἐν τῆς τάλαντας τριετίας ἀναρῶν, διμερισθῆ μεταξὺ δύο συγγραφέων, τῶν κκ. Paul Heyse καὶ Ernst Wildenbruch.

Ἀμερικανικὴ οἱ ἐφημερίδες ἀγγέλλου τὴν ὑπὸ μηχανικὸν τινος ἐφευρέσιν μηχανῆς, ἥτις ἐν μίᾳ ὥρᾳ ἐκτυπῶσι δεξιά δεξιά φύλλον, τὰ ἀπειλῶναι, τὰ συλλέγειν, τὰ ἀσπῶραι, καὶ δεξιᾶ αὐτῶν καὶ τὸ ἐξώφυλλον.

Ἐξεδόθη ἐσχάτως χρονολογικὸς πίναξ τῆς ἰδρύσεως τῆς τυπογραφίας εἰς διαφόρους χώρας τῆς γῆς. Ἐν τῷ Μετὰ χρόνολογίῳ τῆς τυπογραφίας ἀπὸ τοῦ 1555, τὸ Πεκίνο ἀπέκτισεν αὐτὴν κατὰ τὸ 1603, ἡ Πετρούπολις κατὰ τὸ 1711, τὸ Πάρις ἰανέτρον τῷ 1813, ἡ Σαντιάγο τοῦ Χιλὴ τῷ 1825.

Ἐπὶ τοῦ ἐξόστου Λεμονιῶν εἰσέδωσαν ἐν Παρίσι μετὰ μεγάλης τυπογραφικῆς πολυτελείας καὶ εἰκονογραφικῆς « διηγήσεις μιᾶς χωρτικῆς, τόμου περιλαμβανόμενα δεκάδα διηγημάτων τῆς γνωστῆς καὶ παρ' ἡμῶν συγγραφέως κνρίως Edmund Adam.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἡ ἀριστερῆ, ὅπως παρασκευάσῃ τὸ προεβόσθια τῶν οἰκοδομῶν, αἵτινες ἀναγκαῖουσιν εἰς τὴν ἐν Παρίσιος παλαιοῦ ἐκδοσὶν τοῦ 1889, συνήλθον εἰς πρῶτην συνεδρίασιν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τοῦ ἐμπορίου, προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ κ. Αὐτανίου Προύρα.

Ἐν τῇ ἀγγλικῇ ἀποικίᾳ τοῦ Καναδά ἀπεφασίσθη γυναικῆς γυναικῆς δεκταὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Ἐνεργήσαν δὲ μέχρι τοῦδε 12 κυρία, παρακολουθούσαι αἱ πλείστα τὴν σπουδὴν τῶν νεωτέρων γλωσσῶν καὶ τῆς φιλοσοφίας.

Ἐν Καλιφόρνια τῶν Ἰνδιάνων συνστήθη τελευταῖον δημοσιὴ βιβλιοθήκη πρὸς χρῆσιν μόνον τῶν Ἰνδιάνων γυναικῶν, καὶ ἦδη ἀριθμῶι πολλὰς αὐτῶν ὡς τακτικῆς ἀναγνώστριας.

Τελευταῖως ἐν τῷ μεγάλῳ θεάτρῳ τοῦ μελοδράματος τῶν Παρισίων ἐβλήθη νέον μελοδράμα τὸ Τηθαδὲν μελοποιῶν τοῦ Διμήλου Πισσάρ. Εἰς γνώσθιν πῶσον δύσκολον εἶνε νὰ εἰσέλθῃ τις μουσικὸς εἰς τὸ ἐγνωσμένον τοῦτο θέατρον, καὶ δεῖ τούτο οἷον πᾶσι ἠλπίσθαι ὅτι τὸ μελοδράμα τοῦ Πισσάρ δεῖ ἕτο ἐντάκτου εἶναι. Ἀλλ' ὅμως ἦν μεριώτατον ἔργον καὶ ἐκρίθη ὡς μὴ ἀντίστοιχον τοῦ μεγάλου θεάτρου. Ὁ Ἀμιέτρῳ τοῦ Σαίξπηρ μεταφραστὴς Ρουμουνιστὴ παραστάθῃ ἀπὸ τοῦ θεάτρου τοῦ Βουκουραστίου.

Ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς τριετίας « Νέας Ἡμέρας » ἤρθετο δημοσίευμα ὃ κ. Διονύσιος Θερισάνδ, ὃ τῆς Ἀλεξοῦ ἕλλησι διακεκριμένον συντάκτης, φιλολογικὴν βιογραφίαν τοῦ πρὸ μηνῶν ἀποθανόντος διακροποῦς Ἑλληνοσ φιλολόγου Ἰωάννου Οἰκονομίδου. Ἡ μελέτη αὐτῆ τοῦ κ. Θερισανοῦ γεγραμμένη διὰ λόγου ἀνθρώπου καὶ ἐνθῆνου καὶ μετὰ χάριτος ἐπαγωγῆ, περιέχουσα δὲ ἐν ἀρχῇ καὶ πολλὰς ἐνδιαφεροῦσας πληροφορίας περὶ τῆς ἐν Κερκίρῳ φιλολογικῆς κινήσεως τῆς παραγέσεως ἐκ τῆς αὐτοῦ ἰδρύσεως τῆς Ἰανίου Ἀκαδημίας, καὶ τῶν αὐτῇ μεθῆσευσάντων, εἶνε πολλοῦ λόγου ἕξιον ἔργον.

Εἰς ἀγγλικά φύλλα ἀναγγόσκειν ὅτι ὃ κ. Θεόδωρος Βένη ἐκδοθὲν προσεχῶς σύγγραμμᾶ περὶ Κυκλάδων καὶ περὶ τοῦ βίου τῶν νησιωτῶν Ἑλλήνων, σκοπεῖ δὲ νῦν νὰ ἐπιχωρήσῃ ἀρχαιολογικῆς ἐρευνᾶς ἐπὶ τῶν Σπάρδων. Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι τῶν ἐρευνῶν τούτων μόνον ἑκατῆριον ἔν εἶνε ὃ πρὸς τὴν ἀρχαίοντα θεμασίμῳ, ὃς:τὸ κατὰ τὸ Ἑλληνοῖον, ὃ Κ. Βένη ἐπόλησῃ πρὸ «μικροῦ εἰς τὸ Βρετανικόν

Μουσείον τὰς ἀρχαίοντας, ἐς ἀπεκρίσθαι ἐκ τῶν ἐν Ἀντιπάρῳ προιστορικῶν τάρων.

Ἡ ἱσπανικὴ ἱστῶρις ἐξελέχθη ἐπιτροπὴν τοῦ συμβουλεῖου διαγωνισματοῦ τοῦ κ. Γ. Καραμήσαν, Δ. Χασοῦ τῆν καὶ Τ. Λούνη.

Ἐν Κρήτῃ κατὰ τὴν θέσιν Πρινοῦ τοῦ χωρίου Κρουσινοῦ τῆς ἐπαρχίας Ἑρκκλίου ἀνευρέθησαν 40 πλάνα ἀγαλμάτων διαφόρων μεγέθων, ὑπὸ παλίων ποιμαίνόντων ἀρῶν, οἵτινες ἐσκαπτοὶ τὸ ἱδρυθὲν χῆρον παιδείας. Αἱ ἀρῶνται ἀρχαὶ ἔμειν λυθούσαι γυνῶσιν τοῦ πρέμματος κατέχου τὰ ἀνευρέθεντα.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Αἱ ἀπόκρηφ εἶνε πάντες ἡ ἐποχῆ τῶν πλουσιωτέρων ἐν τυπώσῃ. Ὅσοι μὲν ἐργασίαν πράχουσιν εἰς τὸ πνεῦμα τῶν ἐκ φύσεως παρρησιάζων, ἐκδηλούμενοι διὰ τῶν ποιικίλων σκολῶν καὶ προσωπίων, αἵτινες τὰς ἡμέρας ταύτας παρατίσσονται ἐπὶ τῶν περῶν τῶν κατὰστῆμάτων, ἀγρίων ἀνὴ τὰς ὁδοὺς διὰ τῶν πνεύτων προσωπιωδότηρων, θουραῖωσι δὲ τοῦ κλήθου, μεθούσιν δὲ τῶν πνευσιδῶν, κινούσιν εἰς εὐθυμίαν ἢ εἰς παραρροῦσιν, ἢ εἰς ἀπῆταν. Κατ' ἀναλογίαν δὲ πρὸς τοὺς ἐκ φύσεως παρρησιάζοντες, καὶ οἱ εἰς ἐπαγγέλιμας τοιούτοι, δηλοῦσι οἱ ἀρῶνται νὰ μεταβῶσιν εἰς ἐντυπώσεσιν τῶν ἀνὰ στήθους καὶ στήλας πρὸς τοὺς ἀναγινώσκοντες, ὡς οἱ ἐνοσῶσιν τὸν κατάλογον τῶν φαγῶν πρὸς τοὺς πελάτας τῶν, δυνάσκαι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας νὰ προσβῶσιν εἰς τοὺς καταλόγους τῶν ἀσυνήθῃ καὶ νὰ μαγειρεύματα ἔν τῶν τύχῃ νὰ εἶνε χρόνον ἄρῳ Ἀθῶναῖων ἀπόκρηφ.

Δεῖται πάντες βλέπομεν ὅτι αἱ ἀπόκρηφ ἐν Ἀθῆναις βαίοντες κατ' ἔτος ἐλαττοῦνται τῶν πρὸ αὐτῶν εἰς ῶρον τῶντα, φιλοκαλῶν, εὐφυῶν καὶ εὐπρέπων. Ἡ μουσικὴ εἰς τῆς γελοιστοῦ δυνάμις ἐπὶ πολλῶν τῶν παρ' ἡμῶν λειτουργῶντων, ἐστὼσαν ὁμοίω, ἔθιμοι, ἔσονται, ἢ τὸ ἐν πάσῃ ὥρᾳ πρῶτοι καὶ εὐφῶν καὶ κατ' ἡμῶν τῆς διασευθῶσεως — οἱ οἱ παρῶντες ἡμῶν, σῶφρονες καὶ ἐγκρατεῖς καὶ βλῶν τὸ λοιπὸν ἔτος, ἀνοσοῦνται παρηκολούθου ἐν τῷ Κακαμίᾳ τῆν προσέγγισιν τῶν ἔστων, ὅπως τότε μόνον ἀκαλοῦσιν ἐπὶ δοσῶσιν εἰς εὐφῶν. — Ἐκαστὸς ἐπὶ τῆς καταπέσεως τῆς πῆρας, βέβαιον εἶνε ὅτι οὔτε τοῦ Περικλέου τὸ κῆρρον, οὔτε τῶν ἀλλήτων τὸν δῆμου αἱ παύσαι οὔτε αἱ ἱστορικῆς διαπερίδες, οὔτε οἱ ἐν τῷ καταρτιωμένῳ θεάτρῳ χοροὶ μετῆμῶσιν καὶ μὴ δύνανται νὰ ἐμφυῶσιν τὸ πτωχὰ αὐτῶ τῶν ἀπόκρηφ, αἵτινες ἐν πολλῇ εὐρωπαϊκῆς χωρὶς θαυμαστοῦσιν καὶ γοητεύουσιν.

Ἄλλ' ἐπιστῶσθε τῆς παρὰτοῦτα ἐσθῶρις, καὶ ἡ πρὸ αὐτῆς ἔτι, ὑπῆρχε γόνιμος εἰς ζωὴν καὶ θάνατον καὶ γεγονῶτα καὶ συναρῶσιν καὶ χορούς καὶ πολιτικῆς συζητήσεως καὶ μετῶσεως. Ἰθῶσι ὑπὸ τὰς ὁδοὺς ἐλαίω καὶ τῆς τελευταίας Κυριακῆς ἐσκήρτησαν αἱ Ἀθῆναι διασκεῖρασι διὰ τῶν γνωστῶν περιπατητικῶν κέντρων τοὺς κατοίκους τῶν ἀπὸ τῶν ἐσθῶν τῶν Πασχιῶν μῆξι τῆς ἀκωστήτης ἀκτῆς τοῦ παλαίου Φαλήρου. Ἐνθ' ἐν τινὶ τῶν ἐπαύλων τοῦ νέου Φαλήρου συνήρῶσι εἰς ἡμερῶσιν χορὸν ὃ ἐλεκετόπερος κῆμος τῶν Ἀθῶνων, καὶ τὴν ἑσπῶν ἐν τῷ Ὁδῶν διαπρεπῆς καλλιτέχνῃς, ἡ δεσποῖνῃς Φρίμ παρῶσιν δείγματα τῆς μουσουργικῆς αὐτῆς εὐφυῆς ὑπὸ τῆν εὐμενῇ παρουσίᾳ τῆς Ἀνάστης. Ταχυδακτυλογραφικῆς παραστάσεως ἐν ταῖς Ὀλυμπίσις ἀνεκάλλου εἰς τὴν μνήμην καὶ τὸν θαυμασμὸν τὰ πρὸ πολλοῦ καθυθέντα μυστήρια τοῦ Βῶσου καὶ τῶν ἀποσῶν του, καὶ ταχυδακτυλογραφικῆς ἀρῶντῆς ἀρῶντῆς τοῦ νέου κρούσματος τῆς πρὸ τινος εἰς ῶσιν διακεμῆνης ἀτικῆς λωποδοσίας.

Τῆν ἐπαύσῃν αἱ ἐφημερίδες ἀνεγράφου παρὰ τὰς κλήσεις ζωῆς καὶ ἱσχυρότας εἰδήσεις, ὡς σκῖαν παρὰ τὸ φῶς, δύο ἄσπῶρα συμβῶντα τῆς ἑσθῶντος: Ἐν Πειραιεῖ νέος Κρήτῃ ἐπὶ τῇ θῆα τῆς σκληρῆς ἐρωμένης του, ἀγρίως ἐπηλῆτε τὸ στήθος του δι' ἐγγειροῦσιν, ὡς ἐν ἑσθῶρῃ διὰ τὸ ἄφρον κάθῃ του μόνον τὴν καρδίαν του ἐνοχῶν, καὶ αὐτὴν ἤθελε νὰ ἐκκινήθῃ. Τὸ δεύτερον τῶν συμβῶντων εἶνε ὃ ἐν μίᾳ ἡμέρᾳ θάνατος καὶ συγκήσεως δύο ἀδελφῶν ἐνείμων καὶ γνωστῶν παρὰ τῇ κοινῇ ἑνταύθα. Τὸ πρῶτον προφῶσῃ φρίκῃ μᾶλλον ἢ συγκινήσειν, ἀσύνῆδες παρ' ἡμῶν, μόνον

ἀνετὸν ὡς λύσις μελοδράματος, ὑπὸ ῶρον οὔρανόν, ἐνθὺ ὃ ἔπος δὲν εἶνε, ὡς ἔδω, παιδίον κλυτομῆτρον, ἀλλ' ὡς τὸ παλὸ ἀκλύδων. Τὸ δεύτερον εἶνε τοῦ πρῶτου ἡ ἀντίθεσις, κατανοῶν ἐν τῇ ἀπῆα αὐτοῦ ποιῆσει, τῇ τῶσιν ἀλλοθῆ καὶ ἀρῶντῃ πρὸς τὸν ἑλληνικὸν χαρακτῆρα, ὅστις συνεννῶν ἐν ὑπερτῆ στυγρῇ δύο ἀδελφῶν ἐν τῇ ζωῇ, συνεχίζει καὶ ἐν τῷ θανάτῳ τῆν συνένωσιν αὐτῶν.

Ἄλλ' ἐν ὃ ἡμεῖς ἀπολαθόμεν τοῦ ἄττικου ἡλῶν καὶ τῶν ἀνοσμένων ἀμυγαλιῶν καὶ φιλοσοφῶν περὶ ζωῆς καὶ θανάτου, ἀλλὰ οὐ, ὅχι μακρῶν ἡμῶν, πνίγονται. Ἐπὶ τὰς δυστυχεῖς κατέπει πρὸ πεντεκαίδεκα περὶ πρῶτον ἡμερῶν ὑπὸ τῆν ἀγρίαν χαιμερινήν θλίψιν τοῦ ὃ Πηνειοῦ, ἐν ὃ ἀπειπειρῶντο νὰ διαπερῶσιν αὐτόν. Καὶ δὲν εἶνε νικητότερα εἰρηνεῖα διὰ τὰ τῶσιν ὑπολογόουσα καλλῆ τοῦ γυμνῶνός μας καὶ τῆν γλυκύτητα τοῦ ὀφθαλμοῦ μας, ἡμᾶς μὲν νὰ μετῶντῃ καὶ θύμους μῆξι Φαλήρου ὃ ἀτιμῶν, ἀλλῶν δ' ἀπώτερον νὰ χάνωται ἀδελφῶι μας δι' ἑλλησῶν μιᾶς γερούρας!

Αἱ ἀστολίαι καὶ οἱ χοροὶ τῶν ἀπόκρηφ δὲν δέχοσαν κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς κοινοβουλευτικῆς καὶ κυβερνητικῆς ἀστολίας. Ἡ κατὰ τὰ νέα νόμῃμα πώλησις τοῦ περῶντος ἤρθετα ἐπ' αἰσίσις πῶνοις. Ἐγίνετο πρὸς τοῦ τοῖς λόγῳ περὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐκῶν κουθέντων τῶν φασοφικῶν παρεῖων εἰκόνων, ὡς ἐπὶ βλάβῃ τῆς ἑθνικῆς ἡμῶν ἀξιοπρέπειας παρῶσιν αὐτόν. τὸν Πέρρη, τὸν Ροσσίνην, καὶ τὴν λοιπὴν χορείαν τῶν διασῶντων μελοποιῶν, ἐντὶ ἑλληνικῶν τινος εἰκονιστικῶν. Ἡμεῖς δὲν λυκοῦμεθα διὰ τοῦτο, γινώσκουτες εἶνε ψυχολογικὴν ἐπῶρῃν δύναται νὰ ἐξασκῶντῃ καὶ ἡ εἰδῶν ἐπὶ τῆς διαμορφώσεως τοῦ χαρακτῆρος διότι κινδυνεύομεν μὲν ἐκ τούτου νὰ μεταβληθῶμεν εἰς μελομανεῖς, ἀλλ' ἴσως ἀπχλαγγόμεν ἑτέρον ἐπικινδυνότερον παθήσειν, ἐν ὃς τὴν πρῶτην θέσιν κατέχει ἡ πολιτικῆ.

Πῶς εἶνε δυνατόν οἱ εὐνοῦόμενοι ὑπὸ τῆς τύχῆς, οἱ πλουτοῦτες, οἱ εὐτυχοῦντες, νὰ παρῶσιν ἢ νὰ λησμονῶσιν τὰ πλάσματα ἑκαίῃτα, δι' ὃν ἡ ἰδιότητος καὶ ἀσῶτος δὲ ἀπίθεσι τὴν εὐνοῖαν τῆς καὶ περῶσῃ τὰ δὲ ἀρῶ τῆς πρὸς τοῦς ἐλεκετοῦς αὐτῆς; Αὐτὴν τὴν ἐρωτησῆν ἀπειτηνῶμεν εἰς ἑαυτοῦς, ἀναγινώσκοντες πρὸ τινων ἡμερῶν τῆν εὐδοσίαν εἰ τῆς διακευθῶσεως τοῦ Ἀμακλίου Ὀρρεντορῶντος, ἐνὸς τῶν ἀρίστων παρ' ἡμῶν φιλανθρωπικῶν καθιδρυμάτων. Γνωσῶσιν δει κατ' ἐπικρατήσαν ἔθιμον τὸν πρῶτον κερδίζοντα ἀρῶσιν τοῦ κατὰ τριμηνίαν ἐκκευθουμένου λαχιστορῶν τῆς Ὁμοτικῆς Τραπέζῆς ἐσθῶν τῆς κληρωτικῆς ἐν ἐπὶ τούτῳ ἐκάστωε ὀρθῶνόμενον κερδιστὸν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Ἀμακλίου. Καὶ ἡ φιλικὴ ἀρῶσιν καὶ τὸ καλῶν ὑπαγεροῦσιν νὰ ἀφῶσιν τὸ πτωχὸν ἡρῶσιν ὑπὸ τοῦ εὐτυχῶς κερδίζοντος. Ἐν τούτοις κατὰ τὴν ὀμολογίαν τοῦ κ. Ἐβέρρου, δεκατριῶν ἔτων κληρωτικῶν ἀμειβῆσι καθυστεροῦνται εἰς τὰ κέρματα. Καὶ πολλοὶ τῶν αὐτῶ εὐνοηθέντων ἡδύνατο εἰς τοὺς πτωχῶς κληροῦς ἀγγέλου τοῦ κέρους τῶν νὰ παρακούσιν ἀπεισῶσθῃται ἀρῶσιν ἡμῶν ἀμελήτῃ, ὅτι εἰ αὐτοῦ τὸ κέρμα ἐκείνου δὲν εἶνε τὸ πρῶτον μετῶσα τῆς τύχῆς ἐν ὃ διὰ τὰ ὀφθαλμῶν ὀφθαλμοῦ καὶ εὐτυχῆ καὶ χαρὰ ἢ μικρὸ ὄφρατ, δι' ἡ συμπεραῖται ἢ προσῆ των, τῆν ὀποίαν μὲν τῶσους κόπους καταρῶσιν καὶ ἀνακουφίζεται ἡ ὄφρατα τῶν. Ἐπῶσιν δει παρῶσιν εἰς τῇ λῆθῃ αὐτῇ καὶ εἰ τῆ ταῖς ἡμέραις αὐταῖς τῶν ἔστων καὶ διαγύσεων διὰ εὐλογητῆ θέλει εἶναι ἡ ἀπίθεσις τούτων πρὸς τὰ ὀφθαλμῶν κέρματα εἰ ἐκείνων, οἷνιες ὀφθαλμοῦται πρὸς αὐτό.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Σ. Β. Βραβίαν. Τὰ διὰ τοῦ κ. Κ. Σ. σταλέντα ἔληφθῶσιν. Ἐνηργήσαμεν δὲ συνῶν τῇ ἐπιστολῇ σας. Ἀπῶν τῆσάμεν καὶ ταχυδρομικῶς. — κ. Κ. Ζ. Ἰσμηλιῶν. Ἐνεγράφησαν καὶ οἱ ἔθλοι δύο. Τὸ φύλλον τοῦ κ. Α. Π. ἀπεστάλη. — κ. Γ. Α. Σ. Τὰ σημεῖουμένα βιβλία τοῦ κ. Κ. Σάβου δὲν ἔξεδόθησαν. Τῆν Ἑνελληρικὴν φιλολογίαν ἐύρεσκετε ἐν ταῖς Κατασῆμῃσι Κορομηλίᾳ. — κ. Α. Π. Βύλων. Ὑπαρῶντος 2 τοιαῖται συλλογαί, ἡ τὴν κ. Α. Μάκτου πωλουμένη ἐντὶ δραχ. 2 καὶ ἡ τοῦ Ἡ. Ταναλιῶου. Προσεχῶς δ' ἐκδοθῆν νῶν τοιαύτην ὃ ἐνταύθα μουσικοδιδάσκῶν κ. Κήπινγ. Πᾶσαι περιέχουσιν ἕκατα παιδικὰ διὰ σχολαῖα — κ. Α. Μ. Ὀθησῶν. Ἀπῶν τῆσάμεν εἰς. Τὰ σταλέντα ἔλη-

θῶσαν ἐγκαίρως. Διὰ τὰς ζητούμενας πληροφορίες θέλουσιν σῶς γράφει προσεχῶς. — κ. Α. Τίσιος, καὶ ἡμῶς. Ἀλλ' εἰς τῶσιν ἔθλου κατὰ ἄνθρωπος ζητῆ νὰ φάνεται κατὰ τι, ἀνάγκῃ νὰ ὑπάρχουν καὶ πολλοὶ, οἱ ὅποιοι νὰ πιστεύουν. Ἐνεταῦθεν ἡ περὶ αὐτοῦ ὑπόληψις. — κ. Κ. Σ. Παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ἐπιστραφῇ ταχῶς. — Μενίππρ. Ὑπαρῶσιν καὶ ἄλλα παραδείγματα τοιαύτης μονομανίας. Εἰς ἀρχαίος σοφιστῆς τῆς παρῶσῃς, ἐκ τῶν ἀπερῶντολῶν ἐκείνων, καταδικασθεῖς ἐν ταφῇ ζῶν, ἐγκολούθει ῶρον εἶναι κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐπὶ τῆς καταδίκες, πρὸς ὃ τὸν ῶροντα τὸ χῶμα ἔθετα ὁ Βάλλε, Βάλλε, ἵνα μὴ με ὃ ἥλιος σιγῶνται ἴδῃ. Περὶ ἰάλλου δὲ τινος λέγεται εἶτι. ἀφῶ ἡμῶσιν ἀναγινωσκόμεν τὴν θανατικὴν αὐτοῦ καταδίκην, ἀπῶντῃ σὲν ἀπαῶσι: « Εἰς τὸ ἕγγραφον αὐτὸ ὑπάρχουσι τρία συντακτικὰ λόθη. — Κυρία Π. Γ. Περασίαν καὶ Β. Σ. Κερὰλλην, καὶ κ. Π. Γ. Π. Ὀθησῶν, ὃ. Σ. καὶ Σ. Κατάκωλον, Ν. Γ. Κ. Λαῦρειον, Κ. Κ. καὶ Χ. Π. Γ. Πρέβαζον, Σ. Π. Σ. Σχῶν, Δ. Μ. Καστωλλάνου, Ν. Α. Ο. Κωνσταντινουπόλι, Μ. Α. Γ. Σῶρον, Ροῦν. J. O. L. Hollywood, Χ. Ι. Κάριον, Α. Α. Β. Τρακῶσντα, Π. Μ. Ψ. Λιωνίδιον, Α. Κ. καὶ Ι. Α. Γ. Λευκάδα, Κ. Κ. Ἀμύρον, Κ. Δ. Ἀρταν, Μ. Α. Ν. καὶ Φ. Α. Πάτρας. Ἐκλήθησαν. — κ. Α. Σ. Ἀλεξάνδρειαν. Ἐκλήθησαν καὶ τὰ κατόπι σταλέντα. Τὰ βιβλία καὶ ἐπιστολὴν με λαμβάνετε ταχυδρομικῶς. Σῶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τῆς φιλικῆς φροντίδος σας. — κ. Π. Ν. Δυστυχοῦσιν εἶνε παραποῦ μισρῶν.— Βαλιεῖα συνδρομητῆρα. Δυνατὸν βεβαίως, καὶ ὑπάρχουσι παραδείγματα. Ἐν τούτοις ὃ ἡμεῖς εἶναι ἐπὶ καὶ τὸ ὄφρα ἔχει γένος καὶ δει γυνῆ συγγαφῆς ἡδύνατο νὰ γνωρίσθῃ καὶ ἐν μιᾷ μὴν φράσεως. — κ. Π. Α. Α. Πέσιν. Ἐκλήθησαν. Σῶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τῆν φιλικὴν φροντίδα. — κ. Μ. Α. Γ. Σῶρον. Ἐξεδόθησαν ἐν ἰδίῳ ἔθρῳ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ Τερπέτη. Ἀλλ' εἶνε ἴαν δυνάσαντῃ νῦν τὸ βιβλίον.— Ροῦν. J. O. L. Hollywood, Σ. Γ. Π. Σπάρτην, Β. Α. Π. καὶ Π. Γ. Π. Ὀθησῶν, Ν. Α. Κ. Ἀκύριον, Γ. Μ. Η. Βραβίαν, ὃ. Σ. Κατάκωλον, καὶ Α. Μ. Καστωλλάνου. Τὰ ζητήντα ἀπεστάλησαν. — κ. Π. Φ. Σαρίνα Ἐκλήθησι. Παρὰ τοῦ κ. Α. Σ. ἐκλήθη τὸ ἀντίστοιχον τῶν ἄ, Σῶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τῆν εὐμενῇ ὑποστήριξιν. Τὰ ἀποδίκετε τῶν 2 τελευταῖων ἀπέλλομεν ταχυδρομικῶς. — κ. Κ. Κ. Πρέβαζον. Φύλλα καὶ βιβλία ἀπεστάλησαν κατὰ τὴν σημεῖουθέσιν διεύθυνσιν. Ἐλλ. Λεξ. Βυζαντείου δεδεῖνον ἄρ. 32. Γαλλοελλῶν. Σχινὰ καὶ Λεσθῶντος ὄφρα, 30. Ἱστορία Βερβόδη δραχμὰς 9. — Ἀγῶνισμῶ. Εἰς ἡμᾶς εἶνε ἔγνωστον. — κ. Π. Α. Ρ. Τοιαῦτα ἔθιμα δὲν ἐπικρατοῦσιν ἐν ταῖς ἡμετέροις ἀνακτοῦσι. Ὁ δὲ μέλας ἄρτος παρατίθεται ἐν τῇ βασιλικῇ τραπέζῃ διότι εἶνε ἀρῶσθῃ εἰς τὸν Βασιλέα. — Δυστύχοσιν. Τότε ὀρθότερον ὄφρα, ἐν ἡδύνασι, νὰ λαμβάνετε σημασίαν τῶν ὀνομάτων τῶν ἀπαθησκόντων καὶ τῶν ἀπισχερῶντων αὐτοῦ ὀφρατῶν. — κ. Ν. Π. Βουκουρεστίον. Ἡ ἀπιστολή γίνεται πρὸς ἀμφοτέρους κατὰ τὴν σημεῖουθέσιν διεύθυνσιν. — κ. Κ. Γ. Γαλλίσιον. Ἐνεγράφησαν καὶ τὸν κ. Α. Φ. Βουρατιῶν. Ἡ συνδρομὴ λογίεται εἰς χρυσῷ φρ. 20. — κ. Γ. Β. Βουκουρεστίον. Τὰ βιβλία ἀπεστάλησαν ταχυδρομικῶς. Πλείστας εὐχαριστίας δὲ τῆν εὐμενῇ ὑποστήριξιν καὶ τὰ ἀγαθὰ σας ἀισθῶμεθα. — κ. Π. Α. Μ. Ζάκρον. Δυναμῶν νὰ αἶε τὰ ἀπιστεῖλαμεν ἐπὶ πληρωμῇ λεπτῶν 25 δι' ἔκαστον φύλλον καὶ λ. 10 διὰ τὰ δελίτα. — κ. Χ. Π. Πάτρας. Ἐνεγράφησαν ἀμφοτέρους. Σῶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τῆν φιλικὴν ὑποστήριξιν. — κ. Σ. Π. Σ. Σῶν, Ἡ ἐκδοσις τῆς « Διαιπάσεως », διακοπεῖσθ ἐπὶ τινος καιρῶν, ἐκακλήθη ἡδὲ διὰ τοῦ μυνῶ. — κ. Χ. Π. Τ. Πρέβαζον. Ἐξεδόθη μόνον τὸ Α' φύλλον τοῦ Α' τόμου. Τιμᾶται δραχ. 3 παρὰ τοῖς ἔξδοταις κ. Ἀδελφ. Βλαστό. — κ. Γ. Κ. Π. Βουδα. Ἡ πρὸς τὸν κ. Μ. Α. ἀπιστολή ἤρθετα. Ἡ συνδρομὴ τῆς Salsin διὰ τὴν Ἀγγυτον εἶνε ὄφρα καὶ ἐν Ἑλλάδι, ἢν βλέπετε σημεῖουμένην ἐν τῷ δελίτῳ. — κ. Γ. Α. Κ/πολι. Τὸ βιβλίον ἀπεστάλη. Τὸ ἀντίστοιχον ἀναρῶσθῃ νὰ καταβῶνται τῇ κ. Ν. Ι. Π. — κ. Σ. δὲ Β. Ζάνωνον, Ε. Ν. Σ. Παιριῶ καὶ Φ. Α. Σ. Σμύρνην. Ἐνεγράφησαν. Σῶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς ὑπερτῆς « Ἐστίας » φιλικῆς ἐνεργείας σας. — κ. Ν. Κ. Π. Κ/πολι. Τὰ ζητήντα ἀπεστάλησαν, ἀλλῶν ἐνὸς φύλλον καὶ 3 δελίτων ἑκκεληθέντων ἀτυχοῦσιν. Τὰ διηγήματα Σοφίας ἀφῶσιν δὲν ἔξεδόθησαν εἶτι. — Φίλλῳ Μ. Μέτριερροῦσιν φευδῶς, ἥτις οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ κόσμιον ψευδῶς.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1
Υπό τὰς ὄψεις μου συχνὰ μετ' ἐνθουσιασμοῦ
δοξάζονται καὶ θνήσκουσι, νικῶσι καὶ νικῶνται.
Ἄλλ' ὁμῶς δίχως κεφαλῆς ἂν μένω καὶ λαίμου,
Υπό τὰς ὄψεις μου γεννῶνται.
Κ'

2
Βγάλε δύο γράμματά μου, καὶ ἀγνώριστος θὰ γείνω.
Θεν' ἀρθῶ ἀπ' τὸ Δίγαδον μέσ' ε' τὴ χεῖρά σου νὰ μένω.
Κ'

ΑΥΣΕΙΣ

1
Ὁ Βυζαντινὸς ἱστορικὸς Πραχάντιος ἐν τοῖς Ἀνταδότοις
(Στ. α.) διηγεῖται ὅτι, βασιλεύοντας ἐν Βυζαντίῳ τοῦ Αἰγού-
του, τρεῖς νέοι γεωργοί, Ἕλληνοί τὸ γένος, ὁ Ζήμαρχος, ὁ
Διτίβιστος καὶ ὁ Ἰουστίνος ἐκ Βεδερτιανῆς, ὑπὸ τῆς πείνης
κατατροχισμένοι καὶ εἰς τὸν ὄμιον σ' ἔσβην μετὰ τινῶν διπύ-
ρων φέροντες, ἀπῆλθον περὶ εἰς Βυζάντιον, ὅπου ὡς ἐκ τοῦ
σωματικῆ αὐτῶν κάλλους, κατετάχθησαν εἰς τοὺς Ἐξκου-
δίτωρας, ὅπου ἦν ἀξίωμα τῆς αὐλῆς. Καὶ περὶ μὲν τῶν
ἄλλων δύο οὐδὲν πλέον ἀναφέρει ἡ ἱστορία, ἀλλ' ὁ Ἰουστι-
νός, ἀναδειχθεὶς ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἀναστασίου Συγ-
κλητικῆς καὶ Κόμης τῶν σωματοφυλάκων ἐκείνων, ὅτε ἀπε-
θίωσε κατὰ τὸ 518 ὁ ἐν λόγῳ αὐτοκράτωρ, μετεχειρίσθη
πρὸς ἴδιον ὄφελος χρήματα, δοθέντα αὐτῷ πρὸς ἄλλον σκο-
πὸν ὑπὸ τοῦ εὐνοῦχου Ἀμαντίου, καὶ κερδίσας τὸν στρατὸν,
κατέλαβε τὸν θρόνον, ἀφ' οὗ παρεμέρισε τοὺς τρεῖς ἀνεφίλους
καὶ νομίμους κληρονόμους τοῦ θανάτου. Ἦν δὲ τότε
65 ἔτων.

2
Ἄννα

3
Φύλλον

4
Ἀβασε ἔμμετρος
Ἐκτὸς τῶν ὀφθαλμῶν του τὴν κεφαλὴν ἂν χάσῃ
Ὁ Ὁμήρος ὁ μέγας καὶ εὐκλεὲς ἀόμματος,
τὴν ποίησίν του χάνει, τὴν ὄψιν παραλλήσσει,
Μηρὸς θὰ γείνη, μέλος τοῦ ἀνθρώπινου σώματος.
Γ'

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

25 Ἰανουαρίου 1885

Δάνεια τῆς Κυβερνήσεως	Τρέχουσα Τιμή.
Τῶν 120,000,000 τῶν 5 1/2 % Φρ. χρ.	351.50
" 60,000,000 τῶν 6 " " "	420.50
" 26,000,000 τῶν 6 " " "	401.—
" 25,000,000 τῶν 9 " " "	"
" 25,000,000 τῶν 8 " " "	"
" 10,000,000 τῶν 6 " " "	200.—
" 4,000,000 τῶν 8 " " "	253.—
" 6,000,000 τῶν 6 " Δρ. πάλ.	"
Κτηματικὰ Ὁμολ. Ἐθν. Τραπεζῆς τῶν 60,000,000 μετὰ Δαχτύου φρ.	354.—
Πιστωτικὰ Καταστήματα	
ΕΤΑΙΡΙΑΙ	
Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος Δρ. ν.	3955.—
Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα . . . Φρ.	175.—
Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πίστεως "	101.—
Ἀσφαλ. Ἐταιρία " Ἀρχάγγελος "	"
Ἐταιρία Μεταλλουργ. Δαυρίου . . "	65.—
Σιδηρόδρ. Ἀθηνῶν καὶ Πετραῶν . . "	401.—
Ἐταιρία Φωταερίου Δρ.	"
Ἑλλην. Πυρηνιδοποιεῖον Φρ.	"
Ἐταιρία Ἀμμοσίων Ἐργων	"
Πανελλ. Ἀτμοπλ. Ἐταιρία	"
Συναλλάγματα	
ΛΟΝΔΙΝΟΥ—Τραπεζικὸν 3μην.	95.40
" " "ὄψεως	95.60
ΓΑΛΛΙΑΣ —Ἐθνικῆς Τραπεζῆς 3μην.	1.01
" Τραπεζικὸν 3μην.	1.—
Νομίσματα	
Εἰκοσάφρονον	20.06
Λίρα στερλίνα	"
Λίρα ὀθωμανικὴ	20.97

Ε Ο Δ Ω Ρ Α

ΠΟΙΗΜΑ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΝ ΠΕΝΤΕ ΜΕΤΑ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ

ΥΠΟ ΚΛΕΩΝΟΣ ΡΑΓΚΑΒΗ

Τόμος πολυτελεστικῶς δεδεμένος, μετὰ εἰκόνων, εἰς σχῆμα μέγα 8^{ον} ἐκ σελίδων 277.
Πωλεῖται ἐν τῇ βιβλιοπωλείᾳ τοῦ κ. Κορόμηλῃ ἀντ' ἡραχμῶν 10.

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ ΑΡΤΙ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΒΙΚΕΛΑ

ΣΤΙΧΟΙ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΝΕΑ

Τόμος καλλιτεχνικὸς ἐκ τῶν Καταστημάτων Ἀνδρέου Κορομηλῆ ἐκ σελ. 140.

Τιμᾶται δραχμῶν 2.— Πωλεῖται ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις Ἀνδρ. Κορομηλῆ, Κ. Βιλιμπιργ, Κ. Μπέκ., Ἀνίστη Κωνσταντινίδου, Γ. Ἀντωνιάδου, Ν. Νάκη καὶ ἐν τῷ γράφειῳ τῆς « Ἐστίας ».

Εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἑπαρχίαις καὶ τῇ ἐξωτερικῇ συνδρομητῶν τῆς « Ἐστίας », τοὺς ἀποστέλλοντάς τὸ τμήμα διὰ γραμματοσήμου, πέμπεται τὸ βιβλίον ἐλευθέρῳ ταχυδρ. ταχυδρ. τελευτῶν.